

Jürgen Reichert tussen zijn kwallen. FOTO DIANA SCHEILEN

Jürgens kwallen geven licht

MAASTRICHT
DOOR PETER JANSSEN

Al vijftien jaar is Jürgen Reichert uit Aken in de weer met kwallen, anemonen en octopus-achtigen. 'Lichtwezens', noemt hij ze, want hij monteert er lampen in. De wezens zijn gemaakt van siliconen en hun aantrekkingskracht is groot. Hun huid is zacht en rubberachtig, zelfs die van Reicherts grote trilobiet, een al honderden miljoenen jaren uitgestorven zeedier dat we alleen als hard fossiel kennen. De uitsteeksels lijken te wuiven in het droge aquarium dat de kunstenaar geeft gecreëerd. De neiging om die vreemde zachte wezens aan te raken is groot. En dat mag, zegt Reichert.

Hij exposeert in het museum met vier andere kunstenaars die zich met licht bezighouden: Jean-Marc Spaans met foto's, Pasqualotto en Jan-Paul van der

Luma heet de nieuwe tentoonstelling in het Museum aan het Vrijthof. Een van de kunstenaars die eraan bijdragen is Jürgen Reichert uit Aken, die lichtgevende kwallen en andere zeedieren maakt.

Weerd met lichtinstallaties en Vin Sculptras met schilderijen. Zelf is hij ook vertegenwoordigd in de collectie van Galerie Dis in Maastricht. Reichert maakt geen exacte kopieën van bestaande fauna, al lijken zijn dieren soms verdraaid veel op een soort die ook in zee zwemt. Hij is een schepper van nieuwe soorten, en als een echte taxonoom geeft hij ze ook een wetenschappelijke naam.

Doe-het-zelf

Reichert werkt met siliconentubes die je gewoon bij de doe-het-zelf krijgt. De techniek heeft hij zich in de loop der jaren met vallen en opstaan eigen gemaakt. „Ik heb spinachtigen gemaakt, op hoge poten, heel instabiel. Dan leer ik hoe zo'n dier functioneert met zijn scharnie-

rende ledematen. Maar ik wil wel dat ze flexibel zijn, niet star." Ze zijn allemaal verschillend, de dieren van Reichert, want hij gebruikt geen mallen. Wel hulpmiddelen. Het ronde lichaam van een kwal maakt hij door siliconen over een ballon te spuiten. Sommige van die ronde vormen lijken een beetje op een badmuts, maar de inspiratie is altijd de natuur. „Het zijn variaties op natuurlijke thema's." De creaties balanceren op de rand van autonome en toegepaste kunst. Je kunt het verlichting noemen, omdat er lampen in zitten. Maar ze verwijzen ook naar lichtgevende organismen in zee. „Op het land heb je ze ook", zegt hij, „denk aan het vuurvliegje."

Hoe is hij op het idee voor zijn objec-

ten gekomen? Reichert: „Tijdens mijn studie aan de academie in Maastricht moesten we dierenhuiden namaken van allerlei materialen. Ik deed een keereenproefje met siliconen. In die tijd was latex in zwang, maar dat wordt na verloop van tijd bros en het vergeelt. Voor een lichtobject is dat niet goed. Dus ben ik steeds meer siliconen gaan gebruiken. Voor mijn examen maakte ik een groot object waarvan de vorm deed denken aan een zeenuwcel. Die heeft ook tentakels."

Zeefauna

Hoegroot is zijn zeefauna van siliconen inmiddels? Reichert: „Ik schat dat ik er nu in totaal 2000 heb gemaakt". Er zit ook een soort van navelstreng bij, met daaraan een bol

met licht. „Bij de geboorte ga je naar het licht", zegt hij. „Inderdaad, net als Oscar in de roman *De blikken trommel* van Günther Grass. Denkend aan zijn geboorte zegt hij dat hij het licht van de wereld aanschouwde in de vorm van een gloeilamp van 60 Watt. Daarom is licht misschien zo fascinerend. Ik heb altijd belangstelling gehad voor licht, voor kleur, voor de natuur. Als jongste was ik altijd in de natuur te vinden. Ik vind het heel jammer dat ik niet kan duiken om zeedieren met eigen ogen te zien. Maar ik heb wel ooit iets heel moois meegemaakt. Dichtbij een strand in Italië zag ik een grote zwerm kwallen. Niemand durfde het water in. Maar ik zocht ze op en wist toen dat het een niet-giftige soort was. Dus ik het water in. Ik zwom alleen tussen de kwallen. Van groot tot klein. Het was echt geweldig."

Meer info : www.lichtwezens.de
www.museumaanhenvrijthof.nl